05/02/2019

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: «Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν»

/ Γνώμες

Δεν είναι απλό να ευχαριστείς το Θεό την ώρα των δοκιμασιών. Στα ευχάριστα και χαρούμενα, άνετα βγαίνει το «δόξα τω Θεώ». Στα δύσκολα και δυσάρεστα, πώς μπορείς να το λες; Όταν οι άγιοι δεν είχαν δοκιμασίες έλεγαν «με εγκατέλειψε ο Θεός». Πώς εμείς το λέμε όταν έλθουν οι δοκιμασίες και «δεν βλέπουμε άσπρη μέρα»;

Είναι αλήθεια πως η χριστιανική ζωή διαφέρει από την κοσμική, όχι κατά πως νομίζουν μερικοί, ότι η πρώτη είναι όλο άσκηση κι αγώνας και η δεύτερη διασκέδαση και γλέντι. Η αντίληψη ότι ο χριστιανός δεν έχει χαρά αλλά ικανοποίηση επειδή εφαρμόζει το θέλημα του Θεού που θέλει κόπους και στερήσεις, φαίνεται πως είναι ένα μεγάλο ψέμα. Η διαφορά του χριστιανικού από τον κοσμικό τρόπο ζωής, βρίσκεται στη θέα των δοκιμασιών και των θλίψεων, που οπωσδήποτε θα έρθουν στη ζωή.

Όσοι με υπομονή και εμπιστοσύνη στην αγάπη του Θεού πέρασαν το δικό τους Σταυρό, βεβαιώνουν πως δεν ήταν μόνοι. Αόρατα και αθόρυβα παρέστεκε Εκείνος,

που πέρασε το μεγάλο Σταυρό και γι’ αυτό γνώριζε τα βιώματά τους. Κι ακόμα, πως η δοκιμασία έχει το λόγο της, συνήθως θεραπευτικό αλλά και για να ετοιμαστεί η καρδιά να χωρέσει τη χάρη που ακολουθεί τις δοκιμασίες.

Το «δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν», που ο ιερός Χρυσόστομος το είπε και έκλεισε τα μάτια του, το είπε στις κακουχίες, στην εξορία, στον πόνο της εγκατάλειψης. Γιατί τότε ζούσε την οικειότητα με τον εσταυρωμένο Κύριό του, που, μέσα από το Σταυρό και τις ποικίλες μορφές θανάτου, νίκησε το θάνατο και «εχαρίσατο ημίν ζωήν την αιώνιον».

Όποιος αποδέχεται την όποια δοκιμασία του, ως παραχώρηση Θεού που στοχεύει στη γνώση ενός άλλου τρόπου ζωής κι ετοιμάζει την ύπαρξη να γνωρίσει την όντως ζωή, αυτός κατανοεί την ευλογία του πόνου. Αυτός μπορεί να πει με την καρδιά του « δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν», γιατί ξέρει πως ο Χριστός θέλει να τον κάνει δικό Του, όμοιο Του στο πάθος και στην Ανάστασή Του. Ξέρει πια ότι οι δοκιμασίες δεν είναι τιμωρίες, γιατί ο Θεός δεν τιμωρεί, ακόμα και αν δεν θέλουμε να είμαστε δικοί Του. Είναι η πραγματική αγάπη και ελευθερία που καλεί, μέσω των δοκιμασιών, σε προσωπική συνάντηση και ένωση.

Αλήθεια, πώς θα ενωθείς με τον Χριστό, όταν δεν πόνεσες, δεν ταπεινώθηκες, δεν έκλαψες στη μοναξιά σου; Πώς θα νιώσεις το «περίλυπος εστι η ψυχή μου έως θανάτου», που είπε στη Γεθσημανή λίγο πριν το Σταυρό, όταν ποτέ δεν λυπήθηκες έως θανάτου; Πως, ακόμα, θα καταλάβεις το «Θεέ μου, Θεέ μου, μου ίνα τι με εγκατέλιπες;» όταν πάντα νιώθεις αυτάρκης;

Κι όταν τα πιο πάνω σού γίνουν βιώματα, τότε θα σου δοθεί και η εσωτερική πληροφορία της νίκης κατά του δικού σου θανάτου, που θα σου φέρει τη χαρά και την πληρότητα. Στις δε μικρές και μεγάλες δοκιμασίες, που θα έρχονται μέχρι το τέλος της ζωής, θα μπορείς και συ να λες αυθόρμητα το λόγο του μεγάλου ιεροκήρυκα όλων των αιώνων: « δόξα τω θεώ πάντων ένεκεν».

κείμενο: π. Ανδρέας Αγαθοκλέους